

STATVA
PIETATIS ET OBSERVANTIAE

QUAM
AUSPICATO CLAREQUE ORTO

NATALI QUADRAGESIMO

VIRI

MAGNIFICI, SUMME REVERENDI
ATQUE EXCELLENTISSIMI,

DOMINI

HEINRICI

PIPPINGII,

Theol. Doct. eminentissimi,

IN AULA REGIA ELECTORALI SAXONICA SACRORUM ANTISTITIS, PROTO-SYNDRI ADSESSORIS, INQUE SENATU ECCLESIASTICO CONSILIARII GRAVISSIMI, MERITISSIMI,

PATRONI SUI MAXIMI

PROFUNDAQUE ANIMI VENERATIONE

ÆTATEM SUSPICIENDI,

CUM

Adprecatione felicitatis omnigenæ sub auspiciis

novi hujus anni

M. DCC. X.

DEVOTISSIMÆ MENTIS SUMMÆQUE SUBMISSIONIS

MONUMENTVM

PONERE VOLVIT
CLIENS

at humillimus sic devotissimus

LAVRENTIVS Müller/
MEININGA- FRANCUS.

LIPSIAE, LITERIS VIDVÆ GOEZIANÆ.

VIR MAGNIFICE,
DOMINE AC PATRONE MAXIME,

Loquar, an fileam? suadet hoc ingenii tenuitas, & pietas contra strenue istud exigit. Inter illos quidem, qui elegantiorum artium amore flagrant, nomen me professum haecenus esse, non inficior: at enim vero id simul ut fatear, necesse est, iis me instructum esse viribus neutiquam, qui tanto VIRO, quem TE, non dicam Saxonia, sed uniuersa Ecclesia Evangelica, imo omnes undique exteri colunt suspiciuntque, dignum opus conficiam. Quo maiora TVA sunt merita, hoc minus aptas deprehendo vires meas ad ea eo, quo par est, modo prædicanda. Intemerata pietatis & eruditionis vasta gloria, qua polles reliquosque inter emicas, velut ignes inter minores luna, terret oculorum aciem: atque altius est nominis TUI raraque indolis fastigium, quam ut leuidentis calami humilitas adæquatur. Non quæ ad encomia inlustrium virorum requiruntur, suppetunt mihi mella Latii eloquii. Nec tam diuinum familiare habeo dicendi genus, quo TVAS, quas orbis miratur, iudicii ingeniique dotes virtutesque omnimode exhauriam. In TE enim, quod in honorem Scipionis Amiliani scribitur iure cadit: *nihil in vita, nisi laudandum aut fecit, aut dixit, aut sensit.* Sic sane ita, me relinquere posse laudes meritaque TVA ingenii multo cultioribus; neque tamen sollicitudo, quæ animum tenet meum, omnis exempta est. Non enim sermonis mihi sunt diuitiæ, nec tanta sum eloquentiæ facultate, ut TUA in me benevolentia plane singularis documenta beneficiaque immensa, non dicam augere aut exornare oratione, sed enumerare aut consequi possim. De initio quidem sermonis non foret, cur sim sollicitus, utrum vero exitum tam facile adsequuturus sim, despero penitus. Sufficeretne hoc ad arcendum a scribendo calamum? Profecto. Verum altera ex parte in TE meum, VIR SVMME, animum: pietatis identidem me ad publicum hortantis documentum ardorem: TVAMVE ad explenda, viribus quæ desunt meis, facilitatem gratiamque quando expendo, perspicere vix licet, quæ a scribendo temperare mihi queam. Et quid multa? fateor pietate me victum esse; & silentii proin repagulum scindo. Ipsa namque temporis religio simul calcar videtur addere. Rediit anni natalis, (a) & ad vota ex intimo cordis penetrati effundenda clientem excitat; imo quod majus est, sub ipsum anni natalem Natalis quoque TVVS lucis (b), fausto, felici & claro sidere denuo

(a) Natales non tantum dicuntur dies, quibus homo nascitur, sed & quarumvis rerum origines; sic Tertullian. de Patient. Lib. I. *impatiens natales*; et. Lib. de Pallio: *natus mundi*, &c. (b) Nota est distinctio natalium celebrari a veteribus præcipue solitorum, natales puta lucis, Imperii & adoptionis. Priores duas habes apud Theodor. Balsamon ad Photii Numocanonem: *Νατάλια εστι τὰ τῶν βασιλέων γενέθλια, καὶ ἡ ἑσθὴν ἀναίρησις.* Posterior memoratur ab Elio Spartiano in Adriano c. IV. p. 43. T. I. Hist. Aug. *Quinto Iduum Augusti die Legatus Syria litteras adoptionis accepit: quando & natalem celebrari iussit.*

Jacobus Hugo, Belga Insulensis, Θεοπνεύστου nomen ipsi adscribere nullus dubitavit. (ω) Atro proin notandus carbone veniat, diducere meum jam non est: an vero satisfactum ipsi fuerit à Cl. Jastramo? (αα) dispiciant alii. Id sane qui non sunt barbari non nesciunt, conceduntque, ni fallor, omnes, Poetam nec fuisse nec futurum esse, qui æquet ipsum, nedum superet. Et si quis dicendi genus æmulatur, tum maxime, quæ majestas sit, experitur. Sed quorsum me abripit studium laudis a meo jam instituto tantum non prorsus alienum? Ingenii monumenta nemo haud dubie vocabit in controversiam; utrum vero statuam gratam ipsi seculum exornaverit dubio forsân non omni carebit. Verum enim vero in hoc quoque nullus nobis dubitandi locus relinquitur, ad Plutarchum sapius a me adlegatum pedem si promoveamus. Satis omnino honorifice de statu is ipsius mentionem injicit. (ββ) Et Pythagoræ (nomen nunquam intermoriturum!) gloriam simulacro ex ære facto Romam augere studuisse, calculum idem ipse non omnino subtrahit. (γγ) Nec reticere hoc loco commode potest Æsculapius, Medicorum Præses, (δδ) vir auctoritatis existimationisque apud Græcos & quid ni apud posteros omnes? maximæ, cui idem honor iste singulari Auxumi (εε) obtigit. Aristocreontis quoque pietas erga Præceptorem suum Chrysipum facit, ut statuam (ζζ) huic ab isto positam cum elegis: *Τὸν δὲ νέον χρύσιπον Ἀριστοκρέων ἀνέθηκε*
Τῶν Ἀκαδημαϊκῶν φραγγαλίδων κοπίδα.

silento involvere nequeam! Et priusquam pedem ex antiquitate plane retraham, Atheniensium erga Demosthenem oratorum maximum adfectum ut confirmem, statuæ (ηη) ipsius epigramma heic sisto:

Εἴπερ ἴσιν Ῥώμῳ γνῶμη Δημόσθενες εἶχες,

Οὐ ποτ' ἂν ἑλλήνων ἦρξεν ἄρης Μακεδῶν.

Quid obstaret itaque, VIR MAXIME, quin statuam hujusmodi, non ex marmore, quales Hecataë fuit in Templo Ephesino (θθ) & Antonii (ιι): non ex ære seu metallo, qualis Aristogitonis & Harmodii: (κκ) sed singularem prorsum, qualis forte Berosi istius Doctoris Chaldæi, in Gymnasio publice ab Atheniensibus in aurâ a lingua erecta (λλ) Nominî TVO immortalis

(3)

extrue-

(a) Scripsit Jac. Hugo veram Historiam Romanam s. originem Latii vel Italiae ac Romanae urbis et tenebris longe vetustatis in lucem productam, utpote in qua fovet eam hypothésin.

(aa) v. Programmata ejus tria de Poetis Prophetis, recensit. in Nov. Lit. Germ. 1709. Mens. Febr. p. 58. (ββ) Plut. vit. IV. Dec. Orat. p. 837. num. D. T. II. op. (γγ) Idem in Vit. Numæ p. 65. T. I. op. (δδ) Id. Symposiac. Libr. IX. p. 745. num. A. T. II. op. (εε) Petri Apiani & Barth. Amanitii Inscript. p. 156. (ζζ) Plut. de Stoicor. Repugnant. p. 103. num. E. Tom. II. op.

(ηη) Id. in Vit. Demosth. p. 360. num. C. T. I. op. (θθ) C. Plin. Sec. Libr. XXXVII. H. N. c. V.

(ιι) Priusquam devotum a Cesare Antonius, ex marmoreis ejus, quæ Albe erant, statuis sudorem una per dies bene multos stillavit, qui nec multis licet detegentibus, substitit. Plut. in Vit. Anton.

p. 943. num. F. T. I. (κκ) Id. Vit. I. Dec. Orat. p. 833. T. II. (λλ) Plin. L. VII. H. N. c. 37.

exstruerem; adjecto hac Epigraphie: *CHRYSOSTOMO REDIVIVO?*
Jure certo istud a me fieret, efficeremque, nisi vires deessent voluntati,
nec iisdem ego destituerem. Et si vel ista quoque suppeterent, animum
tamen nescio quid meum meditantem hæc inopinato subire videret.
Nonne præfagit, monumenta ista fragilia nec postulare *TE*, nec adrisse
se usptam? Ecquid est igitur, quod a Cliente subjectissimo requiris?
Fallor aut certo divinator mens mea, viscera in votis *TE* habere, & ut
pietatis & observantia statua erigatur in iis, placere. Ita sane est, ejus-
modi generis debentur *TIBI* monumenta, quæ nec direre potest edax
imber, nec annorum series consumere. Habeat iccirco antiquitas, quo
superbis, suum. Præstat præstantius. Erigam, quid? erectam jamdu-
dum in pectore meo pietatis & observantiæ statuam publico hoc, exi-
guo licet, specimine confirmabo. Non equidem obscurum mihi est, flu-
mina in idem, ex quo decurrerunt, mare recurrere: & agrorum fertiliorum
indolem esse, ut multo plus, quam accipere, afferant. De me par ut fiat, fas
quidem: sed ut efficiam reapse, impossibile. Tanta tamque varia *TVA* in
me sunt beneficia, ut numerum inire me posse singulorum aut ista demereri
unquam, desperem penitus. Non adtingam studiorum meorum Lipsiæ au-
spicium. Nonne post *magnum, beatissimum nunc, SELIGMANNVM*, cu-
jus manes ad urnam usque summa animi reverentiâ veneror, Auctore *TE* &
Ductore Musarum cancellos ingredi feliciter potui, cursumque in
hanc usque horam divina auxiliante gratia protendere? sub *TVO* vi-
tæ fortunæque meæ præsidio veluti sub arbore amœnissima umbram
inveni ac salutem. Nisi nosse, qui vel parum me norunt, nossem, dic-
cerem, quantus beneficiorum in morbo sub initium dicto exhibitorum
nû nerus sit, quanta leges. Quoties animi n. subeunt, subeunt autem quo-
tidie, toties magnitudinem miro & recolo humillime: tantum enim abest,
ut gratias reipla & opere referre, ut ne corde quidem & calamo easea, qua
debet, abundantia agere valeam. Quoties temporis me pressit iniquitas,
anchora fuisti & portus, quo fugerem, tutissimus. Quoties fatorum tri-
stitia sensus labefactare videbatur, ægritudini meæ subvenire, moram
non fecisti. Quoties quæso consilii solatiisque destitutum me crexisti,
adjuvisti declinantemque reduxisti in cancellos? Ecquid dicam de bene-
ficiis hebdomadis, quid autem hebdomadis? diebus, inquam, singulis
per triennium tere mihi exhibitis? ut paucis rem præcidam: *se TV,*
VIR MAXIME, nec esses, nec fuisses, Lipsia tamdiu locum mihi nec de-
disset, nec daret amplius. Absens quidem in præsentis es corpore: ast
animi gratia & benignitate mihi præsentissimus. Non exarere benefi-
centiæ erga me rivuli, sed indies magis magisque se amplificant. Ver-
ba calamum relinquunt; & quando singula beneficiorum genera enume-
rare me posse crederem, parum certe magnitudinem istorum me metiri
viderer. Dicam & confitebor ingenue: *impar sum.* Quo plura dico,
hoc

hoc

denuo exortus est. Est dies, quo lecto *ferali* per mensem, & quod excurrit, adfixus duobus abhinc annis cura *TVA*, beneficentia & gratia post Deum unice mortis faucibus ereptus sum, viresque sensim sensimque recuperavi. Hinc pietatis flamma, quæ diu sic multumque latere visa est, die isto, qui sacer *Macerati meo Maximo* salutisque meæ auspiciū est, feliciter redeunte comprimi non potest amplius: officium ut subeam meum scribamque calamum ipsa porrigit. Scribam itaque & ut conatui huic pio hilari isthoc nativitatē *TVE* festo, hilarem quoque frontem, *VIR MAXIME*, præbeas humillime rogitō. Jacta nunc alea est; sed singulare quid, quod festivitas plane singularis & ingens beneficiorum erga me numerus postulat, præsentia hæc tempora suppeditare mihi vix cerno. Et ne tempus forsān omne quærendo perdam, ad antiquiora statim me confero. Hæc circumspiciendi mihi ritus inter bene multos insignis occurrit iste, quod viris inlustribus optimeque meritis ponebantur *statuæ*, utpote quibus *subscribi* (γ) magnus proflum honor erat & non nisi *claris* virtuteque spectatissimis communis ac proprius. Erant, quo nomine perapposte insignivit eas Tacitus (δ) *Majorum Decora*. Nec calculum detrectabit, qui vel fugitivo antiquitatis monumenta perlustravit oculo. Factu mihi esset facillimum, multas implere paginas, qui ipsis Diis Deabusque statuæ hujusmodi fuerint erectæ. Subcurrit, quæ Romæ dicata Mercurio (ε) hac cum epigraphæ:

MERC. SACR.

SVM. DEVS. ALATVS. QVI. CRVRIBVS. AETHERA. CARPO
QVEM. PEPERIT. SVMMO. LVCIDA. MAJA. JOVI

Religioni, ni fallor, adversum non erit, producere Deorum omnium maximi JESV CHRISTI statuam argenti purissimi CLXX librarum, una cum Jo. Baptistæ argenti saltem C. librarum, hoc lemmate: *ECCE. AGNVS. DEI. QVI. TOLLIT. PECCATA. MVNDI* constructam a Constantino M. (ζ). Qua exceptæ fuerint reverentia statuarum nonnullæ, vel ex marmorea ista Lavinii videre est luculentissime, ut operæ rear esse, verba ipsi inscripta exhibere: *MAVORTIO. SACR. HOC. SIGNVM. A. SERVO. TANGI. NEFAS. EST* (η) De statuarum porro, quæ Deabus sanctæ, sanctitate & quidem Cereris potissimum Romæ olim celebratissimæ, quæ a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas erat (θ) multa in medium possem producere: at qui prolixitatem non amo, nec evagari nunc adtinet, mitto. Erant honorum hæc solemnia non Deorum cælestium tantum, sed & terrestrium, Heroum scilicet ac Regum. Non ignotus est cippus iste Achillis, quem Alexander M. Ilium transgressus unxit, & quod more receptum erat, choreas circumegit, eique coronam im-

) 2 po

(γ) Horat. Libr. III, carm. Od. XXIV. (δ) Tacit. Libr. III. c. LXXI. Hist. (ε) v. Petri Apiani & Barthol. Amantii Inscript. in specie Ital. p. 230. (ζ) Hospiniani Libr. II. cap. IV. de Origine & Progressu, quæ in Templis continentur. (η) Just. Lipsii Comment. ad Tacit. Libr. III. Annal. (θ) Cicero in Orat. VII. in Vetr. (i) Plutarchus Vit. Alex. M. p. 672. num. E. Tom. I. Edit. Francof. 1620.

posuit. (1) Taceo erectas a Romanis (x) æque atque Atheniensibus (λ) in honorem Alcibiadis belli Ducis celeberrimi. Non delineabo statuum istū fulminis nobilem Octav. Cæf. Augusti. * Nec Julii Cæsaris (μ) omnes in conspectum proferre nunc adlubet. Perspectis Heroum monumentis subterfugere non possunt memoriam nostram simulacra Regum virtute clarorum. Refero huc triumphales istas Romuli, quas pedicres omnes dicit Plutarchus, (ν) fallique Dionysium, qui Romulum usum dicit curru triumphali, & Poplicolam potius primum curru triumphantem inventum esse. Spectat huc Ptolomæi, quæ præsidio erat vincito ab Annibale Decio Magio, (ξ) Et quis in antiquitate tam hospes, qui nectat Senatoribus Romæ de Republica non parum meritis eundem statuarum honorem desponsatum fuisse ac destinatum? Excurrerem in laudes eorum & præter Catonis Majoris (ο) æque ac Minoris (π) statuas proferre, possem non paucas, nisi a *Figrello* (ρ) egregie de bonis literis merito liberali manu factum jam esse noverim. Id interim sicco præterire pede non possum, quod citra Senatores aliosve, sequioris quoque sexus matronæ nobiles honorem istum participaverint. En! quæ Cornelie Gracchorum matri statua aenea posita fuit eique inscriptum: Κορυθαίαν μητέρα Γρακχῶν. (ς) Quid mirum inde si post Deos, Reges, Senatores, Duces aliosque cum Coele (τ) virtute ac bello claros, clari quoque & excellentes ingenio viri eodem honore digni fuerint habiti? Monumentum scriptis sibi exegit Homerus are, prout Horatius (υ) de se gloriari potuit, perennius. Non omnis mortuus est, sed multa pars ejus vitavit Libitinam. Miratur eum antiquitas & sublimitatem ingenii ipsius suspicit. Cum postulare Alcibiades opera ejus a nescio quo Ludimagistro, isque non haberet, inflicto colapho reliquit eum. Alius vero cum diceret se habere & emendasse, Θέτρα inquit Alcibiades, γράμματα διδάσκεις; Ομηρον ἐπανορθῶν ἰκανὸς ὄντι οὐχὶ τοῦ νέου παιδείης; h. e. *Et tu literas doces, qui vales emendare Homerum? quin juvenes instruis?* (φ) *Iliada virtutis bellicæ & credidit Alexander M. & adpellavit institutionem.* (χ) Quo recentiora secula nostra amore ejus flagrent, exprimere vix potis sum. Belurgerius totum eum memoriæ suæ impressit & ubi fuit Belurgerius, ibi Homerus. (ψ) Ec

Jaco-
 Francos. 1620. (x) Plut. in Vit. Numæ p. 65. num. D. T. I. * Istū fulminis est Inscriptione statuae
 Eius prima nominis litera nempe C. effluxit. Sueton. in Vit. ejus c. 97. §. 4. (λ) Cornel. Nepos in vita Alcibiadis. (μ) Plut. in vita ejus p. 776. T. I. statua ejus regis Romæ revivente *diadematis* conspiciebantur. conf. Sueton. in vit. Jul. Cæsaris cap. LXXIX. §. 2. (ν) in vit. Romuli p. 27. num. D. T. I. (ξ) T. Livii Patav. Dec. III. Libr. III. ab V. C. p. 157. Edit. Vincentiano-Lugd. (ο) Posuit ipse populus Romanus statuam in Aede salutis, cum Inscriptione: Τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ἐπιμελημένη καὶ ῥέπουσαν ὅτι τὰ χεῖρα, τιμητὴς γυνομένων ἡρωϊκῶς ἀγῶναις, καὶ σωθεσῶν εὐνομίας καὶ διδασκαλίας εἰς ὅσον ἀδύη διαποκαλίτῃσσι, h. e. *Rempubl. Rom. ad bravos mores declinantem & surgentem, bona disciplina sanus instituit & præcepit censor correxit.* Plutarch. in vit. ejus p. 247. num. B. T. I. op. (π) *Cujus statua enses ejus tenet, & posita est juxta mare.* Id. in vita ejus p. 794. num. B. (ρ) v. Liber ejus de status illustri. Rom. (ς) Plut. in vit. Tib. Gracchi p. 836. num. E. T. I. op. (τ) Coeli est mirabilem adverbis Porfentem hostem virtutem & calliditatem posita est. statua aenea in Aede Vulcani. Plut. vit. Poplicolæ p. 106. num. A. T. I. op. (υ) Horat. Libr. III. Carm. Od. 30. (φ) Plut. in vit. Alcib. p. 194. num. D. (χ) Plut. in vit. Alex. M. p. 669. num. C. (ψ) Morhof. Polyhist. Part. I. L. VII. cap. 2. §. 2.

hoc plura video restare dicenda. Hinc qui ne numerare quidem po-
quomodo rependam? Erubescerem & sollicitudo animum meum
deret maxima, nisi *TVA, VIR SVMME*, summa, qua præditi
modestia & dispelleret ruborem, & sollicitudine non tam mihi quam
præcipue potissimum ægre feret. *Qui iis donant, qui donare ma-*
possunt, hos viscatibus hauritisque muneribus non sua promere putas cur-
no, (uu) sed aliena corripere. Damnas eorum mores, qui, a quo plurim
sperant, etiam si ille his non eget, tamen ei potissimum inserviunt. (vv)
merens quidem sum beneficiorum omnium, nec gratiam, licet vel maxi-
cupiam, referre possum. Inconsiderate tamen ea *TE* collocasse, asserere
nefas esset. *Nosti, sepe & qui gratiam retulit ingratum esse, & qui non re-*
tulit, gratum. (xx) Quare sola *TIBI* clientis pietas cordi est. Et hæc est,
cujus *statuam* gratus humillimusque animus meus in pectore *TIBI* conse-
cravit. Agnosco beneficia, prædico: debitorem vero Deum deleo, eum-
que ut gratiam pro me referat, imploro. Quod hoc imprimis die *TVO* na-
tali tuo solemne est, (oo) offerant, qui possunt, opes Sidonias. Cum auro
ac lapidibus Indiæ pretiosis, qui tenent, compareant. *Ego que pietas ferre*
potest, feram. Provolutus ad solium divinæ Majestatis gratias agam &
vota fundam devotissima. Mirabundus summaque animi submissione
τὸ βάθος τοῦ πλοῦτος σοφίας καὶ γνώσεως, ut cum Paulo (*ππ*) loquar, provi-
dentia divinæ in *TE* ducendo, ornando, servando devenero. Quam in-
comprehensibilia sunt judicia ejus & impervestigabiles viæ! Mirabundus
obmutesco & devotas duntaxat gratias adnecto. Gratia Deo Patri, qui
mirabiliter, gratiose tamen, hæctenus elapsoque potissimum anno *TE* du-
xit, comitatus est & ad fastigium usque Ecclesiæ Evangelicæ evexit! Gratia
Salvatori, qui merito suo & consilii *TE* confirmavit semper & adjuvit gra-
vissime! Gratia Spiritui S. qui subcurrit *TIBI* & solatium subegit effica-
cissimum. Gratia toti SS. Triadi, quæ novis subinde viribus etiamnum
TE beat, & ad omnes hostium conatus sartum servat rectumque. Trias
hæc eadem, cujus nutu meant, remeantque anni, anni cum auspicio *Nata-*
lem TVVM numero plane innumeris adhuc vicibus lætum ita & auspica-
tum redire faciat! Nullus posthac dies, quo non nova, quæ & cælo est, gra-
tia inlucescat *TIBI*, transeat; & repetito ortu phosphorus, hoc est, sol ju-
sticiæ suæ totum *TE* in gravi, quod sustines, arduoque munere sapientia in-
lustret ac prudentia, ut consilia *TVA* omnia Saxoniz, quin & universæ or-
thodoxæ Ecclesiæ salutaria sint, & quorum penititudine ducaris nuspiam.
Inclinet porro **DEUS Regis nostri Potentissimi** (*cujus corona*
vigeat!) ad *TE* animum clementissimum & obsequat affectum erga *TE*
sincerum Aulæ Regio-Electorales universæ! Efflorescat domus augustissimi-
ma in dies plus plusque & incolumitate gaudeat beatissima. *Salva enim*
ea, salva quoque erit Pippingiana domus, perinde ac salvo Rege Daniz salva
di&A

(uu) Plin. Libr. IX. Ep. 30. (vv) Cicero Offic. Libr. I. cap. XV. (xx) Seneca Libr. IV. de Benef.
cap. XXI. (oo) Veteres, a quibus morem traxere secula recentiora, munera natales suos cele-
brantibus offerbant, quod videre est ap. Petron. Arbitr. *vestimenta mea cubitoria perdidit, qua*
mibi natali die donaverat clientis quidam. (ππ) Rom. XI, 33.

mus Ranzoviana. (92) Nullum, quod edisseris, *VIR MAXIME*, in
que ac locis aliis verbum pereat, sed penetret ad intima usque cordis

Inimicorum consilia *DEUS* ἀρχιποιων in *TVI* Ecclesieque
mentum dirigat & amorem erga *TE* sanctum omnibus implantet!
ro insignibus quoque & pręgravibus, quibus premeris laboribus sus-
tuleris humeri, vitę Auctor *DEUS* vires *TVAS*, ut Mosis olim novo sub-
obore firmet, & quę valetudini infesta esse possunt, pericula aver-
tant. Vivant, ut quę prolixę mens cogitat, mittam in compendium, vi-
viam, inquam, juxta *TEcum*, quibus sanguine junctus & cognatione, omnes
time! Servet *DEUS Vxorem*, fœminam omni matrimonialium vir-
tutum laude cumulatilissimam: Servet *Pignora* suavissima, & ut aquila ge-
nita proles *Magni Parentis Filius* amantissimus vestigia sequatur; &
matrem laude omni superiorem *Filiola* (qua quid festivius, quid amabi-
lius?) similitudine optatissima exscribat: servet *DEUS* omnes; totaque
domus incluta *Pippingiana*, cujus beneficentiam erga me maximam eta-
tem deprędicabo, vivat! Floreat una cum *Sororibus* spectatissimis *Frater*
Amplissimus! vigeant *Affines* celeberrimi & *Cognati* omnes desideratissi-
mi! Vivas denique *Ipsę*, *VIR MAXIME*, felicitate, quam vovere un-
quam potest cliens devotissimus, omnigena beatus, *TVÆq;* vitę tem-
pora cygneas illas plumas imitentur. Gratię divinę nubes, prout aquo-
sa arborem istam celebratam Insulę Ferri, (95) caput *TVVM* circumdet
cingatque noctu pariter atque interdiu, ac cœlestis benedictionis rore per-
petuo *TE* riget, unde succum Ecclesia & spiritum clientes, quos *inter* &
ego humillime compareo, extrahere queant amplius! Scrib. Lipsiæ
die ipso Natali Mæcenatis mei Maximi, IV. Non. Januar.
cło lccc X.

(92) v. M. Godofr. Ludovici, Rect. Gymn. Schleusing. meritiissimi, Viri eruditionis admiranda, Patro-
ni atque Preceptoris mei jugi obſervantia colendi Progr. LVII. in ſolem. Einerti Orat. 1705.
d. XXIII. Martii conſcript. (95) In Ferro Inſula arbor eſt, cujus cacumina noctũ & die nubes
ſpilla circumdat, quę nec ventorum vi, nec ſolis radiis diſpellitur. Hęc in guttas reſolvitur, quę
in folia imbris inſtar effundit, & Inſulam ita, quę fluviis caret, quaquaverſum irigat. v. Ständeri
Prograt. Orat. valed. Leucopetr. 1691. d. 18. Cal. Maj. qui deſumit ex Geograph. Allain Manefſon
Mallet de Africa Libr. V. cap. XV. & Joh. Verckii αὐτῶνς Itinerario de Navigatione Batavo-
rum & Zelandorum Indico.

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506

KONP

017

STATVA
PIETATIS ET OBSERVANTIAE,

QVAM
AUSPICATO CLAREQUE ORTO

NATALI QVADRAGESIMO

VIRI

MAGNIFICI, SYMME REVERENDI

ATQVE EXCELLENTISSIMI,

DOMINI

HEINRICI

PI

GII,

Theo

nentisimi,

IN AULA
XONICA SA
DRII ADSE
STICO.

CTORALI SA
TIS, PROTO-SYNE
NATV ECCLESIA
ISSIMI, MERI-

PATR
PROFVN

MAXIMI
ENERATIONE
ENDI,

Adprecat

nae sub auspiciu

DEVOTI

E SVBMISSIONIS
V. M

Düller/

OEZIANE.

